

13 Haziran Pazar günü Makina Mühendisleri Odası toplantı salonunda TRT'de çalışanların üye oldukları DİSK Yeni Haber-İş, TÜTED, TÜM-DER ve TMMOB tarafından "Anayasa ve yasalar karşısında TRT ve yayın uygulaması" konulu bir forum düzenlendi.

Bu foruma TRT'de çalışanlar, Parti temsilcileri, hukukçular, sanatçılar, yazarlar, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri katıldı.

Forum, forumu düzenleyen dört kuruluşun TRT'de çalışan üyeleri tarafından hazırlanan "TRT Dosyası"nın okunması ile başladı. TRT'nin şu andaki durumunu sergileyen bu belgenin okunmasından sonra söz alan konuşmacılar kısaca şu düşünce ve önerilerini dile getirdiler.

Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Muhittin Taylan işgalci TRT yönetiminin Anayasayı ihlal ettiğini, Anayasayı ihlal suçuyla yargılanması gerektiğini, bunlara karşı direnmenin yasal olduğunu belirtti.

Türk Hukuk Kurumu adına konuşan Muammer Aksoy, Şaban Karataş ve yandaşlarının durumlarıyla ve yayın uygulamalarıyla Anayasanın ve yasaların karşısında olduğunu, Anayasayı ve yasaları tartışılmayacak kadar açık bir biçimde ihlal ettiğini örnekleriyle ortaya koydu.

DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca, DİSK olarak, TRT'yi özerkliğe kavuşturma, Danıştay kararlarının uygulanmasını sağlama ve TRT'yi demokratikleştirme mücadelesini, devleti ve toplumu demokratikleştirme ve demokrasiyi yerleştirme mücadelesinden ayrı düşünmediklerini; faşizm özlemcisi ekonomik ve siyasal güçlere karşı verilen mücadelenin başarısının, demokrasiden yana olan tüm sınıf ve katmanların, tüm ilerici ve ulusal güçlerin örgütlü eylem birliği ve karşılıklı dayanışmasından geçeceğini ve bu birliğin acilen kurulmasının yanında olduklarını belirtti.

CHP adına konuşan Uğur Alacakaptan, TRT'de çalışanların mü-

cadelesine her türlü manevi ve maddi yardıma hazır olduklarını, CHP'nin iktidara gelir gelmez yasadışı işlemler yapanlardan hesap soracağını belirtti.

Halkevleri Genel Başkanı Tabii Senatör Ahmet Yıldız, MC iktidarının her alanda bölücülük yaptığını ve ev sahibini bastıran yavuz hırsız gibi emekten yana mücadele verenleri bölücülükle suçladığını, 1960 öncesi Vatan Cephesini MC'nin kat kat aştığını belirtti.

Yazar ve Hukukçu Uğur Mumcu, burjuva sınıfının halkın üzerinde baskı kurduğunun açık olduğuna dikkati çekerek Ceza Kanununun 141. ve 142. maddelerinin yargı organları tarafından uygulanması gerektiğini belirtti.

SBF eski Dekanı Mümtaz Soysal, TRT olayının bir devletin kendini yıkışı olduğunu; Radyo ve Televizyonda yapılan kimi programlara ilericilerin katılmasının, şu andaki yönetimin kendisini yasal olarak gösterme çabalarına yardım ettiğini belirtti.

SP, TSİP, BP, TEP adına söz alan konuşmacılar; işçi sınıfının faşizme karşı mücadelede ağırlığını koymasını ve işçi sınıfı öncülüğünde diğer demokrasiden yana sınıf ve katmanların faşizme karşı ortak mücadele içine girmesi gerektiğini açıkladılar.

TÖB-DER, TÜMAS ve başka demokratik kitle örgütleri TRT'de yapılan mücadele için dayanışmaya hazır olduklarını, ülke çapında verilen bu mücadelede de yerlerini aldıklarını belirttiler.

Forumu düzenleyen dört kuruluş adına konuşan konuşmacı, foruma katıldıkları için bütün kitle örgütlerine, partilere ve kişilere teşekkür ederek bütün demokrasiden yana güçlerin her kuruluşta TRT'de olduğu gibi birleşerek mücadele etmesi gerektiğini belirtti.

Forumuna sunulan ve basında eksik ve yetersiz yansıyan TRT DOSYASI'nın tam metnini aşağıda sunuyoruz.

TRT DOSYASI

Milliyetçi Cephe, öteki tüm kamu kuruluşlarında olduğu gibi, kitlenin en önemli haberleşme aracı olan Radyo ve Televizyonda da (özellikle Radyo ve Televizyonda) bir "ele geçirme" ve "yönlendirme" hareketi içindedir.

Bilindiği gibi, on yıl süren zorba bir parti diktasının bozunu olan tek parti hizmetkârı radyo uygulaması, 27 Mayıs'ta ulusun meşru direnme hakkıyla ortadan kaldırılmış ve ileri bir sosyal devlet içeriği taşıyan 1961 Anayasasının gereği olarak, sesini duyurma olanaklarından yoksun halk kitlelerinin adeta bir dili, bir çeşit kamu yayın organı olma esprisini taşıyan özerk, tarafsız, doğ-

ru haber ve gerçekleri yansıta-
cak bir TRT kurulmuştur. Bu
esprî içinde, ekonomik ve siya-
sal hiçbir iktidarın borozanı
olmayacak, sadece Anayasa ve
Atatürk ilkelerine taraflı ola-
cak, yurt gerçeklerini yansıta-
ma ve sosyal devletin emrettiği
halkı eğitme, aydınlatma ve bi-
linçlendirme, kamuoyunu ser-
bestçe oluşturma görevlerini
yerine getirecek bir yayın dü-
zeni düşünülmüştür.

Türkiye'deki toplumsal uyanış-
tan kaygılanan, tutucu ve her
bakımdan bağımlı bir iktidar,
egemen güçlerin sömürülerini
sürdürebilmelerine bir engel
olarak gördüğü Özerk TRT'yi gü-
dümüne almaya uğraşmış ve bu
süreç, 12 Mart'ta bu çevrele-
rin istediği yönde sonuçlanmış-
tır.

Böylelikle, 27 Mayıs hareketi-
nin getirdiği tüm ilerici ku-
rumlar gibi TRT de büyük çapta
budanarak özünden sakatlanmış
ve geriletmiştir. Geçici bir
özerklik döneminden sonra TRT,
bugün de zorba bir iktidarın
hegemonya ve şartlandırma ara-
cı olarak bu güçlerin sultası
altına düşmüştür. Ve böylece,
Vatan Cephesi uygulamasını da
aşan eskisinden de koyu bir bo-
rozan Radyo ve Televizyon uygu-
lamasına geçilmiştir, üstelik,
hiçbir dönemde rastlanmayan
bir hukuk dışılık içine açıkça
ve göz göre göre girilmiştir.
TRT Yönetimi, gayrimeşruluğu
yetkili hukuk mercilerince de
belgelenen faşist bir işgalci
kliğin eline düşmüştür. Bu du-
run, egemen çevrelerin, işleri-
ne gelmediği zaman kendi koy-
dukları kuralları da rahatlıkla
çığnediklerine en belirgin
bir örnektir. Bu gerçeği, art-
tık hiçbir akademik tarafsız-
lık iddiası, hiçbir objektif-
lik partilerüstülük gerekçesi
gölgeleyemez. Sağduyu sahibi,
hiçbir kimse, bu gerçeği bir
partinin görüşü yada "anarşist"
tahriki diye niteleyemez. Ra-
hatlıkla denilebilir ki ülkemiz
koşulları 1930 yılları Almanya'
sının koşullarından hiç de fark-
lı değildir. Bir kitle iletişim
aracı olarak TRT, faşist baskı-
ları misliyle halka yansıtması
amacıyla bir Göbbels Radyosu
haline getirilmek üzeredir.

Artık bu gidişe dur demek, bu-

na karşı etkin bir demokratik
kitle barajı kurmak tüm yurtse-
verlerin, tüm namuslu kalem ve
söz sahiplerinin baş görevi ol-
malıdır. Kendisi, tarafsızlık
ve hukuk kurallarını göz göre
göre çiğneyen, yalnız bir avuç
zorba ve şeriatçının borusunu
çalan bir TRT Genel Müdürü ve
onun yönetici kliği, yayınların
gerçek yapıcıları ve sorumlu
emekçileri olan bizleri, taraf
tutmakla, kendisine karşı tavır
almakla suçlayamaz, tipik bir
faşist yönetmelik olan 12 Mart
Personel Yönetmeliği tehdidini
üzerimizde sallayamaz.

Bugün, gerçekten, en vazgeçil-
mez insan haklarından biri ola-
rak, ülkeyi ortaçağ karanlığına
sürükleyen bu faşist yönetime
karşı meşru direnme hakkımızın
doğduğuna inanıyoruz. Bu, yasal
düzene bir baş kaldın değil,
tersine, bu düzene kastedenlere
bir karşı koymadır. Başka bir
deyişle düpedüz "Anayasayı tağ-
yir, tebdil ve ilgaya teşebbüs"
edenlere karşı bir direnmedir.
Yasaları çiğnemeyi gelenekleş-
tiren ve başından beri TRT kad-
rolarını faş is üleştirmeyi plan-
lı biçimde sürdüren bu yönetim,
bunun en açık örneğini son sı-
navlarla veriyor. TRT'yi bir
komando üssü haline getirecek
bu girişim, namuslu ve demokrat
TRT elemanlarının tümüyle tas-
fiye edilmesi sonucunu doğura-
caktır. Bugün, her dürist ve
görevini yapan TRT elemanı kı-
yım ve harcanma, sürülme, işten
çıkartılma tehdidi altındadır.
Açıkça söylemekte yarar görüyo-
ruz ki, birçok arkadaşımız böy-
le bir kıyım tehdidi altında
işinden ve geçiminden edilme
kaygısını haklı olarak taşımak-
ta ve bu yüzden seslerini yete-
rince çıkaramamaktadır. Oysa;
bu arkadaşlarımız, kamuoyu
önünde açık ve kesin bir tavır
almanın, bu gidişe dur diyebil-
menin ve şikayetlerini, içinde
buldukları tek kelimeyle fa-
caati dile getirmenin, tanık
oldukları haksızlık ve yasa dı-
şlılıkları ortaya dökmenin öz-
lemi içindedirler. Şimdiye ka-
dar bu özlemlerini gideremeyen
arkadaşlarımız, artık şunun
bilincine varmışlardır ki, fa-
şizm tarafsızlık yada geride
durma tanımamakta, kendisinden
yana olmayana yaşama hakkı ver-
memektedir.

İşte bu forum, insan ve memur
haklarına aykırı yönetmelikler-
le elleri kolları bağlı TRT
elemanlarının seslerini duyur-
malarına olanak sağlamak, bunun
yanında da, bütün namuslu ve
aydın fikir, sanat, politika ve
idare adamlarının katkısıyla
sorunu halkımızın önüne getir-
mek ve bu soruna sahip çıkması-
nı sağlamak amacıyla düzenlen-
miştir.

Şimdi, biz TRT elemanlarının
her gün karşılaştıkları ve ka-
muoyunun basın aracılığıyla an-
cak kısıtlı olarak izleyebil-
diği yasadışı uygulamaları bü-
tün çıplaklığıyla gözler önüne
sermek istiyoruz. Bu sergileme
baştan beri anlatmaya çalıştığ-
ımız korkunç oyunu ortaya koyma-
ya yetecektir.

TELEVİZYON YAYIN UYGULAMASI

Televizyon bugün Türkiye'de
yaklaşık 20 milyon kişi tara-
fından izlenmekte. Radyo kadar
yaygın olmamakla birlikte, gör-
sel olması ve TRT'ci deyimiyile,
TRT'nin "Vitrini" ni meydana
getirmesi dolayısıyla, "önce
Televizyon bozuldu".

Karataş, kara yönetimini sür-
dürmek için, televizyon yayın
elemanlarının üzerinde, dışar-
dan getirdiği yandaşı denetici
ve danışmanlarla ağır bir baskı
kurmuştur. Tehdit, sürme, nakil,
geçici görev gibi çeşitli yön-
temlerle gerçekleştirdiği bu
baskı sonucunda, televizyonda,
normal ve yasal program planla-
ması, yapım ve denetim mekaniz-
ması çarpıtılmış ve işlemez ha-
le getirilmiştir.

Bugün, diğer bölümlerde olduğu
gibi, televizyonda da işgal ta-
mamlanmak üzeredir. Bu doğrul-
tuda yapılan ilk iş, ileri sos-
yal içerikli programları yapan
programcıların çeşitli yön-
temlerle etkisizleştirilmesi
ve susturulması olmuştur. Arka-
sından ekranlar, içeriksiz, yoz,
çarpık, yerli ve yabancı çeşit-
li programlarla doldurulmuştur.
MC'nin, milliyetçi olduğunu id-
dia eden Genel Müdürü Şaban Ka-
rataş ve kliği, ülkenin gerçek
sorun ve ulusal değerlerini yan-
sıtacak ve özgün bir Türk kül-
türü yaratılmasına katkıda bu-
lunacak programlar yaptırmak

şöyle dursun , ulusallıkla hiç-
bir ilgisi olmayan ve Türk hal-
kını kendi öz yaşamına yabancı-
laştıracak program ve filimlerle
ekranları doldurmuştur. Karataş yönetimi o kadar milli-
yetçidir ki, ulusal bayram gün-
lerini unutturmak için elden ge-
len herşeyi yapmakta, toplumsal
sorunların giderek yoğunluk ka-
zandığı bir dönemde, bu sorun-
lara değinen hiçbir program ek-
rana yansıtılmamaktadır. Hatta
bu konuda o kadar ileri gidil-
miştir ki, her nedense 19 Mayıs
günü yayınlanması uygun görülen
Kıbrıs'la ilgili bir filmde,
"Türklere Ergenekon'dan çıkar-
ken yol gösteren bozkurt, Kıb-
rıs Türküne de yol gösterecek-
tir" denilerek açıkça MHP pro-
pagandası yapılmıştır.

Bu tür propagandanın bir örneği
de; "Taraş Bulba" filmi ikinci
kez seslendirilerek ve filme
"Davadan döneni vurun", "Baş-
buğ", "Albay" gibi sözcükler
eklenerek verilmiştir.

Bu sonuca ulaşmak için, önce
program önerileri istenmiş, an-
cak yasalara uygun önerilerin
bugünkü yönetimin varmak iste-
diği amaca uygun olmadığı görü-
lerek önerilere olumlu cevap
verilmemiştir. Daha sonra, ku-
rum dışı yandaşlardan derlenen
öneriler, programlaştırılmak
istenmiştir. Türkiye toplumunun
güncel sorunlarını yok sayan,
çağdışı amaçlı, şövenist içe-
rikli ve üstelik televizyon
teknikğine hiç uymayacak öneri-
ler, programcılara empoze edil-
mek yoluna gidilmiştir. Türk
ulusunun ortak değerleri, tarihsel
ve bilimsel gerçekler zorlanarak
çağdışı bir ideolojik amaç için
araç olarak kullanılmıştır.

Yayınlanmakta olan toplum çıkar-
larından yana, Atatürk devrim-
lerini savunan programlar birer
birer engellenmiş, yapımları
durdurulmuştur. Denetimi onay-
lanarak geçmiş programlar, de-
netim yetkisi olmayan yandaşla-
rın görüşlerine dayanılarak ya-
yından kaldırılmıştır. Uzunca
süredir yayınlanan, Atatürk
devrimleri ve kadın hakları ko-
nusunda Türk halkını bilinçlen-
dirmeyi amaçlayan "Hanife Hala"
programı, bu niteliği nedeniyle,
hiçbir denetim yetkisi bu-
lunmayan Ali Yörük tarafından

Öne sürülen görüş üzerine ya-
saklanmıştır.

Yasaklanan bir başka program da
dünyadaki petrol hareketlerini
ve Türkiye'deki yabancı petrol
şirketlerinin faaliyetlerini
anlatan "Petrol" adlı program-
dır. Bu programın yayınlanması,
daha önce planlanmış olmasına
karşın Televizyon Dairesi Baş-
kanı Fahrettin Işıklı tarafından
gereksiz olarak yayından
kaldırılmıştır. Görev gereği
TRT yasasına uygun olarak hazırlan-
ılan bu programların yayından
kaldırılması nedeniyle, yapım
Şube Müdürlüğüne yazılı gerek-
çe istenmesi üzerine, "Görgü
ve bilgilerini artırmaları"
amacıyla Şube Müdür Vekili Di-
yarbakır'a, Şube Müdürü de
Kars'a gönderilmiştir. Geçer-
siz ve yetkisiz program denet-
leme işlerine kılıf hazırlamak
amacıyla, daha sonra Ali Yörük
için, yönetmeliklere aykırı
sınav düzenlenmiş, ancak adı
geçen bu sınavda başarı göste-
remeyince, yandaşlarından oluşan
özel bir komisyon kurularak ye-
niden sınava alınmıştır. Yasa-
lara ve görevin niteliklerine
aykırı olarak yürütülen bu sı-
nava bir tutanakla karşı çıkan
yapımcı Şube Müdürleri birer
birer görevlerinden uzaklaştır-
ılmışlardır. Keyfi atama iş-
lemlerine Danıştay yoluyla kar-
şı çıkan görevlilere, Yüksek
Yargı Organında olumlu sonuç
almalarına karşın, işgalci yö-
netim kırım ve terör havasını
sürdürmüş ve bu görevlilere
"siz Anayasa Babayasa Mahkeme-
sine gidin, biz bildiğimizi
okuruz" diyecek kadar sorumsuz-
luk örneği vermişlerdir. TRT
Yasasına aykırı olarak devlet
memurları eliyle yürütülmesi
gerekten görevler, partizanlar-
dan seçilen sözleşmeli danış-
manların eline bırakılmış, böy-
lece yasalara uygun görev an-
layışının dışına çıkmıştır.

Giderek, kırsal bölgelerin so-
runlarını gerçekçi biçimde an-
latan programlarla Forum, pano-
rama, olay, kooperatifçilik,
memurlar gibi sosyal sorunlara
değinen yerli yapımları ve çağ-
daş içerikli sanat programları
birer birer ekranlardan kaldı-
rılmıştır. Bunların yerine dış
politikaya, Atatürk ilkelerine,
Devrim yasalarına, eğitim ama-

larına aykırı, sanatsal nite-
likten yoksun, televizyon tek-
nikğine aykırı programlar ekra-
nı kaplamıştır. Bu programlar
arasında, "Birleşen Yollar",
"Rabia", "Kaf Dağından Gelen-
ler" gibi konulu filimler;
Malazgirt, Doğu Türkistan folk-
lorundan örnekler, Kuran okuma
yarışması, Faşizm-Komünizm,
Din ve ahlak sohbeti, amaçlı
toplulu namaz naklen yayını gibi
yayımlar örnek gösterilebilir.
Karataş yönetimi çocukları da
unutmamış, Dil Devrimine ve
çocuk eğitimine son derece ay-
kırı Kukla programlarıyla çocuk-
ları kendi özlemleri doğrul-
tusunda yönlendirmeye çalışmış-
tır.

Türk büyüklerini anma program-
ları, gerçeklerin dışına çıkı-
larak bilimsel nitelikten yok-
sun konuşmacıların katkısıyla
yön değiştirmiş, belli gerici
çevrelerin propaganda aracı du-
rumuna getirilmiştir. Bu prog-
ramlarda yer alan konuşmacılar
o kadar bilimsel nitelikten ve
sağduyudan uzaktırlar ki, örne-
ğin Fetih konulu programa katı-
lan bir konuşmacı "Ayasofya'da
bir rekat namaz kılan, cennete
gider" diyebilmiştir.

Eğitim programı adı altında,
iktidar ortaklarının yer aldığı
salt propaganda nitelikli
programlarla siyasal tarafsız-
lık ilkesi çiğnenmiştir. Baş-
bakan Yardımcısı ve CGP lideri
Turhan Feyzioğlu'nun konuşmacı
olarak yer aldığı Sosyal Güven-
lik programı, AP Milletvekili
İsmet Sezgin'in yer aldığı
"Emekliler" programı, Turizm
ve Tanıtma Bakanı Lütü Tokuş-
lu'nun yer aldığı "Turizm" ko-
nulu programlar buna örnek gös-
terilebilir.

Eğitim programları, bugünkü ni-
teliğiyle, Anayasanın 153. mad-
desinde sözü geçen Devrim Kanun-
larından "Tevhid-i Tedrisat Kan-
unu" nun öngördüğü eğitim bir-
liği ilkesine aykırıdır. Bu ay-
kırılığın, Anayasamızın 19.
maddesinde yasaklanan "Siyasi
ve şahsi çıkar veya nüfuz sağ-
lama amacıyla... din duygula-
rını yahut dince kutsal sayı-
lan şeyleri istismar..." iste-
ğinden doğduğu kuşkusuzdur.

Anayasamızın 121. maddesinde
TRT'nin "Eğitime yardımcılık

görevi" ile yükümlü olduğu belirtilmiştir. Yine Anayasanın 21. maddesinde "Çağdaş Bilim ve Eğitim esaslarına aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmaz" hükmü yer almaktadır. Oysa, televizyonda yayınlanan, sözde eğitim amaçlı programların eğitim esaslarına ve çağdaş bilim ölçülerine uyduğu söylenemez, özellikle pazar günleri yayınlanan turizm ve ormancılık gibi konuları kapsayan programlar bu konuda ilginç örneklerdir.

tek kez Karataş yönetiminde rastlanan, yasalara ve ilkelere kesinlikle aykırı keyfi bir uygulama da, bütün denetim kademelerince içerik ve biçim yönünden son derece yanlış ve kötü olduğu için reddedilen programların yöneticiler tarafından yayına koydurulmasıdır. Bu olay, TRT'de artık tüm yayın elemanlarından başka denetçilerin de hiçbir fonksiyonunun kalmadığını, Karataş'ın yandaş danışmanların tek yetkili olduğunu gösteren en iyi örnektir. Bu danışmanlar, faşizmi yeren "Daha düdü" adlı belgesel diziyi de, hiçbir gerekçe göstermeden yayından kaldırmışlardır.

Kısacası Karataş yönetimi, bugün televizyonu halkı eğitmek, aydınlatmak değil; ilkelleştirme için kullanılan bir araç haline getirmiştir.

RADYO'DA UYGULAMA

Radio üzerindeki baskılar da televizyon ve öteki ünitelerdeki uygulamalardan pek farklı değildir.

"Karamsar, kötümser programlar yapmayınız..." Bu, gerçi TRT'nin ilkelerinin başında gelen bir kuraldır. Ama her kural gibi bu kuralın anlam, da, Karataş yönetiminde saptırılmıştır. Günümüz TRT yönetiminde bu kural yalnızca söz yayınlarında uygulanır olmaktan çıkmış, müzik yayınlarında da en kötü biçimde ve en kötü niyetle uygulanır hale gelmiştir. Sonuç ortadadır. Radyo ve Televizyondan, içerik yönünden, güfte yönünden son derece değersiz, dinleyici ve seyirciyi afyonlamaya yönelik "dansedelim, gü-

lelim, oynayalım, laylay lom laylay lom"; "sen benim gönlümün ilk çiçeği" gibi şarkılar yayınlanmaktadır. Artık, dinleyici ve seyirciye toplumun sorunlarını, dertlerini ileten hiçbir program yada müzik parçası, denetimden geçmemektedir. Yada öylesine kısıtlanarak ve çarpıtılarak geçmektedir ki, *ortaya çıkan programı, programcısı bile tanıyamamaktadır.*

Mart ayının son haftasında Koordinasyon Kurulu toplandı ve yaz döneminde yayınlanacak radyo programlarının taslakları üzerinde görüştü, tartıştı, yeni program önerilerini gözden geçirdi. Bugünkü TRT yönetiminin görüşlerine en ufak bir aykırılık gösteren program önerileri, üzerinde fazlaca durulmadan reddedildi, tki örnek vermek mümkün:

"Gökler Kararmasın". Bu, savaşa karşı bir program önerisiydi, özellikle iki dünya savaşının, bunun dışında, öteki savaşların insanlığa getirdiği acılar, eziklikler söz konusu edilecek ve bu acılar, onları yaratanlarıyla, sürdürenleriyle, sonuçları ve örnekleriyle belgelendirilecekti. Reddedildi.

"Çağımızı Yaratanlar". Bu da bir başka program. İnsanlığın ilk gününden başlayarak, yaşadığı döneme damgasını basmış ve insanlığın bugüne gelmesini sağlamış kişileri anlatan bir program olacaktı. Hitler'den Mussolini'ye, Eisenhower'den Stalin'e, Einstein'den Picasso'y'a kadar devlet adamı, düşünür ve sanatçı olarak çağımızı yaratan her insan bu programda yer alacaktı. Bu program önerisi de reddedildi. Red nedeni: Programların objektif bir biçimde işlenemeyecekleri endişesi. Oysa, her iki programın yapımcıları da bugüne kadar çok başarılı örnekler vermiş programcılardır.

Programların reddinden amaçlanan ne ?

1- Sözde "zararlı, halkı ifsat edici, kafasını bulandırıcı" programlardan dinleyici ve seyirciyi korumak, "komünist" diye nitelikleri programcılarının fırsat bulmasına engel olmak,

2- Programları reddedilen prog-

ramcılarının boş oturmaması için "yukarı"dan verilecek emirle ve tabii kendi amaçlarına uygun, kendi çizdikleri sınırlar içinde kalacak programlar yaptırmak olanağına kavuşmak, 3- Belirli bir süre içinde üç kez önerisi reddedilen programcının elinden programcılığını alarak, istemedikleri kişiyi saf dışı bırakmak. Burada şunu da belirtelim, yasa yada yönetmeliklerde böyle bir hüküm yok. Şimdiye kadar böyle bir şey de yapılmamış, yapılamaz da. Ancak bu bir gözdağı olarak kullanılıyor.

Denetimde her zaman karşılaşılan güçlüklerden, engellerden başka, denetimde özneliliğin artması ve artık kişiye göre denetimin ön plana geçmesi, örneğin, bir kelime yada bir cümle "az faşist" bir denetçiden geçerken, "çok faşist" bir başka denetçiden geçmemektedir. Bu durumda denetçi ile programcı arasında da sürtüşmeler artmakta ve genellikle yönetimin tuttuğu adam programcı değil, denetici olmaktadır böyle bir sürtüşmede.

Ust denetime getirilen ve getirilmesi düşünülen yeni denetçiler de tabii MC'nin görüş ve paralelinde kişiler oluyor. Bunun en somut örneği Mithat Çevik.

Denetim konusunda biraz durmak gerekiyor. TRT Yasası, TRT Personel Yönetmeliği ve TRT Kuruluş ve Görev Yönetmeliği'ne göre Radyo programlarının denetiminin şöyle olması gerekir: Programcı yazdığı metni ilk olarak Bölüm Müdürüne götürür. Bölüm Müdürü metni inceler ve beğenmediği yerleri çıkarır, ilaveler yapar, bazı sözcük yada cümleleri değiştirir. Aynı metin (Bölüm Müdürü'nün yaptığı değişikliklerle) ikinci denetime gider. Bu denetçiler Radyo'dadır. Ve denetimi Ankara Radyosu Program Müdürlüğü adına yaparlar. Aynı metin, üzerinde bu değişiklikler de olduğu halde üst denetime gider. Merkez Program'da Genel Müdür Program Yardımcılığı adına, Genel Müdür denetçileri tarafından bir kez daha denetlenir. Aynen kabul edilmesi halinde program yayınlanır. Bazı

değişiklikler yapılması gerekiyorsa, (denetçisine bağlı) değişiklikler yaptırılarak yayınlanır. Bütün bu işlemlerde esas, her kademededen geçen program metninin, o kademede yapılması istenen değişikliklere göre yeniden yazılarak değil, ilk biçimiyle daha üst deneticilere gönderilmesidir. Oysa şimdi uygulama böyle yapılmıyor. Bu değişikliklere uğradı, ikinci denetime giderken programın o değişiklikler yapılarak yeniden yazılması ve bu metnin ikinci denetime gönderilmesi esası getirildi. Bu durumda, bir programcının yazmadığı, yazmayı düşünmediği bazı cümleler, düşünceler de kendisine mal edilmiş oluyor böylece uç kademede denetimin sonunda, programcının hiç düşünmediği, tasarlamadığı bir metnin kendisine, sesi alınmak, montajı yapılmak ve yayına hazır duruma getirilmek üzere dönmüş oluyor.

MC TRT'sinin işgalcileri Karataş ve ekibi, yurt sorunlarına ilişkin programlarda da olaylara yalnızca kendi siyasal damgalarını vurmak istediğindeler. Faiz konusundaki bir program, TRT Genel Müdür program yardımcısı Nahit Katlan tarafından "doğrudan doğruya MSP'ye hücum ediliyor" gerekçesiyle sansür edildi.

Programcılar ve denetçiler üzerinde sözle ağır bir baskıyı sürdürmekte olan Nahit Katlan, programlarda sosyal ve siyasal bir içeriğin yer almaması için ısrar etmekte ve siyasal içerikli programların, yalnızca Haber Merkezi'nin yetkisindedeymiş olduğunu ileri sürmektedir.

Bir programcı hakkında, Ortak Pazar konusunda hazırladığı programda, Ortak Pazar'a üye ülkeleri gocunduracak cümleler bulunduğu gerekçesiyle soruşturma açılmak istendi, sonra nedense vazgeçildi.

Mayıs'ta Danıştay'ın 108'inci yıldönümü için, her yıl olduğu gibi bir program hazırlandı. Program, Danıştay Başkanı'nın bilinen konuşması yüzünden yayından kaldırıldı.

Ayrıca, adı geçen Genel Müdür Yardımcısı, "Ben buraya gelinceye kadar programlarda Türk

adı geçmezdi." diyecek kadar ileri gitmiştir. Radyo programlarındaki bu çok sınırlayıcı denetim, yukarıda da belirtildiği gibi söz yayınlarıyla yetinmemiş, artık müzik yayınlarına da bulaşmış ve bu nedenle bir radyonun disko-teğinde bulunması gereken ve en azından arşiv değeri olan birçok parça (şarkı ve türküler), bugün artık aramızda bulunmayan bazı kimselerin sesleri, diskotekten silinmiştir.

Şimdiye kadar din-ahlak yayınlarında konuşurulan kişiler, biraz liberal görüşlü, Atatürkçü aydınlardan seçilirdi. Şimdi artık bu seçimde de "titiz" davranılması konusunda programcılara tenbihte bulunuldu. Bugün, çağdaş yerine, çağdışı dincilerin çağırılmasına özen gösteriliyor.

Bir programcı halk türküleriyile ilgili bir program yaptı. Verdiği örnekler içinde şöyle bir dize de vardı: "Gele gele geldik bu kara taş." Özel bir amacı olduğu gerekçesiyle bu dizi metinden çıkarıldı ve programcı "uyarıldı". Programcı bunun her ne kadar bir halk türküsü olduğunu ve kendisinin özel bir amaçla uydurmadığını söyledi diye de kabul ettiremedi.

Programcılarla, yazdıkları metinlerde öztürkçe sözcükleri kullanmamaları konusunda devamlı bir baskı var. Kullanılan sözcük yada cümleleri hemen çıkarılıyor.

"Dilimiz" diye bir program metninden, Mahmut Makal, Talip Apaydın, Dursun Akçam, Fakir Baykurt, Hüsamettin Bozok isimleri ve Yeditepe Dergisi adları çıkarıldı. Bunlarla yetinilmeyip, yarım sayfa kadar tutan bir bölüm, bu isimlerle "ilgili" görüldüğü gerekçesiyle atıldı.

"Yukarıdan emirle" hazırlatılan özel programlarda korkunç bir artış var. "Türk Ocağı Günü", "Ergenekon Günü" gibi bazı programlara sık sık rastlanıyor. 67 il için hazırlanacak (tabii kendi görüş açılarından bakılarak) programlar istendi programcılardan. Bunları kurtuluş günleri dolayısıyla yayına koymak gibi bir de gerekçe bulundu.

Bu gerekçeye dayanılarak, örneğin kurtuluş günü olmayan bir Eskişehir İli programı da yayınlandı.

Programcılar üzerindeki baskılar son derece yoğun ve ürkütücü. Manevi baskılarla, provakasyon ve kulislerle devamlı olarak programcılar tedirgin ediliyor ve baskı altında tutuluyor. Bazı programcılar hakkında açılan soruşturmalar ötekiler için de gözdağı oluyor.

Örneğin, Yalçıntaş'ın ayrıldığı ve Karataş'ın henüz gelmediği ara dönemde, yukarıda sayılan bütün denetim kademelerinden geçmiş ve yayına verilmiş bir program, son anda içlerinde uyanan bir kuşku nedeniyle, denetçilerce yeniden sansür edildi ve sonunda yayından kaldırıldı. Bu durumda yayında bir aksama oldu. "Yayını aksattığı" gerekçesiyle programcı hakkında soruşturma açıldıysa da sonradan vazgeçildi. Alelacele oluşturulan ve yönetmelikte yada yasa da yeri olmayan bir kurulda programcı yargılandı. Aynı durumda bir başka programcıya (İsmail Cem dönemindeki Haber Müdürü Mete Buharalı'nın eşi Güneş Buharalı'ya) uyarı cezası verildi. Yayını aksattığı gerekçesiyle Eğitim yayınlarında bir programcı emirle yaptırılmak istenen programı, bazı gerekçeler ileri sürerek yapmayınca, "ihtiyaç olduğu" gerekçesiyle, Türk Halk Müziği Bölümü'ne nakledildi. Programcı yeni bölüme gidip Bölüm Müdürü'ne ihtiyacı kapatmak amacıyla görevine başlamak istediğini söyleyince Müdürün cevabı: "Bizim programcıya ihtiyacımız yoktu, böyle bir isteğimiz de olmadı, ama geldiniz madem, buyurun çalışın" oldu. Aynı programcı, iki ay kadar süren bir ceza yeterli görülmüş olacak ki, bugünlerde eski yerine alındı.

Bir programcı Kadın-Erkek eşitliği konusunda bir program hazırladı, iki cinsin bazı sorunlarını ve eşitlik konusunu çağdaş bir açıdan incelediği için program (programcısı da azarlanarak) reddedildi. Programcılardan devamlı olarak "açlık, zulüm, iç savaş, huzursuzluk, bağımsızlık gibi sorunları olmayan ülkelerden söz eden prog-

ramlar" yapması isteniyor. Böyle bir ülkenin dünyamızın neresinde olduğu da gerçekten bir merak konusu.

Spikerlik Servisi'ne üç gazete alınacağı ve neleri istedikleri soruldu. Cumhuriyet, Milliyet ve Hürriyet gazetelerini istediler. Bunun üzerine yönetim kendi istediği gazeteler olan Hürriyet ve Tercüman'ı almaya karar verdi. Anlaşılan TRT yöneticileri, dinleyici ve seyircileri olduğu gibi, kurum mensuplarını da zararlı yayınlardan korumak görevini böylece yerine getirmiş oluyor.

HABER UYGULAMASI

TRT, tarafsız olması gereken bir kamu kuruluşu olarak, haber yayınlarında da doğruluk, tarafsızlık, süreklilik ve çabukluk gibi temel ilkeleri gözetmede en büyük titizliği göstermek ve kendine güvenilirliği sağlamak zorundadır. Oysa, bugünkü yönetim, haber yayınlarına bu ilkelerin tam tersine bir uygulamayla hazırlamakta; kişisel siyasal eğilimler ve hesaplar uğruna, hiçbir yurtseverlik ölçüsüne sığmayacak bir sorumsuzluk içinde halka sunmaktadır. TRT Haber Merkezi¹ nin, haber hazırlamada izlediği bazı mesleki yöntemler ve habercilik tekniği adını alan kalıplar vardır. Haber yayınlarında belirli bir dil düzeni ve etimle yapısıyla bir haber dili yaratmayı ve sürdürmeyi amaçlayan bu yöntemler, bugün, kolaylıkla dinleyici ve izleyici kitlesini düzenin amaçlarına uygun yönde şartlandırmak için kullanılmaktadır. Siyasal haberlerde, herhangi bir parti görüşü yada savına katıldığı gibi bir izlenim yaratmamak için geleneksel olarak kullanılan "ileri sürüldü" "iddia edildi" gibi kalıplar ve deyimler bu yönetimde sömürülerek, somut ve kesin olaylarda bile kullanılmaktadır, örneğin, bir kentte bir muhalefet partisinin toplantısına katılan partililere ateş açıldığı yolundaki haber, "... ateş açıldığı iddia edildi" biçiminde veriliyor. Haberin bu şekilde verilmesindeki amaç çok açıktır. Bununla dinleyici ve izleyici kitlesine

şöyle denilmek istenmektedir: "Ey izleyici, ey dinleyici, bu muhalefet partisi kendilerine ateş açıldığını söylüyor, ama sen gene de buna inanma..." İşin başka bir yönü de vardır. Eğer TRT, ateş açılıp açılmaması gibi somut bir olayda doğru ve kesin haber alma olanağından yoksunsa; ki böyle bir olasılık sözkonusu değildir, bu en azından TRT'nin temel görevini yapmaktan aciz olduğu anlamına gelir.

Şimdi vereceğimiz örnekteyse "... öne sürdü" deyiminin açıklanmasına olanak yoktur.

"Orgeneral İrfan Özaydınlı, Korgeneral Cemal Engin'in Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na atanmasıyla, Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nın Korgeneral rütbesine indirildiği öne sürdü".

Siyasal haberlerde tarafsızlığın TRT'de ne ölçüde pervasızca çiğnendiğini göstermek bakımından ikinci bir örnek verelim: CHP Genel Başkanı'nın Bulgaristan ve Romanya gezilerinde de olduğu gibi, Libya'ya yaptığı gezi sırasında da, aynı ülkede konuk olarak bulunan Angola Başbakanı'yla görüşmesi haberlerde şöyle verilmiştir:

"CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, Angola'nın marksist eğilimli Başbakanı Lopo de Naçimen t o ile görüştü." Eğer TRT, haberlerinde olaya açıklayıcı nitelermeler getirmek zorunluğunu duyuyorsa, bu zorunluğu, tarafsızlık adına başka olaylarda da duymasına örneğin Kissinger'den "Amerika Birleşik Devletleri'nin kapitalist eğilimli Dışişleri Bakanı Kissinger" diye söz etmesi gerekirdi.

TRT haber yayınlarında uyulması gereken başlıca zorunluklardan biri de haberlerde kaynak gösterilmesi ve bu haber kaynaklarının yasal, güvenilir ve dürüst olmasıdır. Bunların dışında meşru olmayan özel ve kişisel istihbarata, söylenti ve uydurmalara dayanan haberlerin verilemeyeceği apaçık ortadadır. Oysa, Karataş Yönetimi bu ilkeleri de alabildiğine çiğnemekte, muhabirleri ne olduğu ve nereden geldiği belirsiz metinlerden haber yazmaya

zorlamaktadır. Dürüst ve görevinin gereğini yapmak isteyen muhabirler bir haberde meşru kaynağın gösterilmesinin zorunlu olduğunu belirttiklerinde de Karataş'ın yöneticileri, kaynak olarak kendilerini göstermekte ve haberi zorla yayınlamaktadırlar. Haber vermedeki bu kasıtlı sorumsuzluğun belirgin bir örneği de Cemiloğlu olayında görülmüştür. Karataş Yönetimi, kesinlikle bir haber kaynağı sayılamayacak bir kişiden edindiği bilgiye, daha doğrusu söylentiye dayanarak, Cemiloğlu'nun (Cemiliev) ölüm haberini vermiş ve bu habere daha sonra da çeşitli vesilelerle pek çok kez haber bültenlerinde geniş yer ayırmıştır. Ancak, daha sonra Cemiloğlu'nun ölmediği haberi gelince, vermek için sağlam, güvenilir ve kesin kaynak olarak kabul edilen ajanslardan birinin haberiyle yetinilmemiş, normalin dışında olarak tüm ajansların teker teker, olayı doğrulaması beklenmiştir.

Muhalefet Partilerinin haberlerinde tarafsızlık adına dikkat edilen tek yön, haberin süresi olmaktadır. Bunun dışında, haberin özü çarpıtılmakta, kısıtlanmakta, kısacası haber, bir "haber karikatürü" haline getirilmektedir.

Bunun yanı sıra, çok garip bir uygulamayla, örneğin Demokratik Parti yetkilisinin bir demecinin hükümete çatan kısmı Haber Dairesi Başkanı Hami Tezkan'ın emriyle çıkarılmakta yalnızca CHP ve diğer sol partilere çatan kısmı verilmektedir. CHP ve Türkiye Birlik Partisi dışındaki sol partilerin yok sayılması da apayrı ve demokrasiyle bağdaştırılamayacak bir konudur.

Bu uygulama yalnız siyasal partiler için değil, demokratik kuruluşlar ve sendikalar için de geçerlidir, örneğin MHP'ye yakınlığı bilinen birkaç bin üyeli MİSK'in haberi her fırsatta verilirken, yarım milyona yakın üyeli DİSK'in haberleri çoğu kez görmezlikten gelinmektedir.

Ayrıca TRT'nin, Cumhuriyetin temel ilkelerine ve devrim yasalarına ters düştüğüne de bir

örnek vermek isteriz: Son Üniversiteler Yasası'nın birkaç maddesini iptal eden Anayasa Mahkemesi'nin kararıyla ilgili olarak bir grup öğretim üyesinin bildirdiği TRT haber bültenlerinde yayınlanmıştır. Bu bildiride, Atatürk devrimlerinin devrim olmayıp, basit bir islahat olduğu ve ayrıca, Türkiye'de üniversitelerin örf ve adet hukukuna göre örgütlenmesi ve eğitim yapması gerektiği savları yer alıyordu. Bu savların ne ölçüde Anayasa'ya ve devrim yasalarına uygun olduğunu hukukçuların ve tüm yurtsever aydınların dikkatine sunarız.

Bilindiği gibi, televizyon haberciliğinde en önemli unsur görüntüdür. Ancak Karataş yönetimi bu kuralı da işine geldiği gibi kullanmaktadır. Bu yönetime göre yürüyüş, miting ve benzeri gösterilerin görüntüyle verilebilmesi için dış kaynaklı olması gerekmektedir, örneğin, Japonya'deki bir miting görüntüsü verilebilir, ama Türkiye'de CHP'nin, DİSK'in ve öteki demokratik kuruluşların oluşturduğu mitinglere katılan onbirlerce kişi görülmez, gösterilmez.

Dinleyici ve izleyici kitlesinin dikkatinden kaçmayan bir nokta da, öğrenci olaylarının TRT'den verilmiş biçimidir. Komando işgalinde bulunan öğrenim kurumlarında, belli grubun saldırısıyla meydana gelen yaralanma ve ölüm olayları bile, "karşıt görüşlü grupların çatışması" gibi çarpık bir yorumla verilmektedir.

Bilindiği gibi Başbakan ve pek çok bakanı sık sık "devletin ürettiği hiçbir mala zam yapılmayacaktır" biçiminde neredeyse yeminli demeçler verirler. Bu demeçlerin hemen arkasından da zam haberleri birbirini izler. Durumun komikliğini gözlerden saklamak için çabalayan, iktidarı korumayı amaç edinen bir TRT, zam haberlerini elbette garip formüllerle önemsizleştirerek, en gizleyici ve en az ürkütücü biçimde verecektir, örneğin, çaya yapılan zam olayında olduğu gibi, "Made in MC" denilecek bir formülle, zam, "kalite ayarlaması" olarak sunulmuştur. Bir fiyat artışı haberinin en önemli öğesi olan

eski fiyat ise, bu haberlerle yer almamaktadır. TRT dinleyici ve izleyicileri örneğin, Portland çimentosunun bundan böyle kaçta satılacağını öğrenirken, düne kadar ödenen fiyattan ne kadar fazla ödeneceğini bilmek olanağından ustaca yoksun bırakılmaktadır.

TRT'nin hükümeti korumaktan öte, onun emrine girdiğini kanıtlayan birkaç örnek vermekte yarar var. 28 Mayıs günü Demirel'in Federal Almanya Başbakanı Schmidt'le görüşmesi, geniş bir biçimde ve görüntülü olarak Güne Bakış Haber Programı'nda yer almıştır (Haber görüşmenin geç sona ermesi nedeniyle Güne Bakış'ta yer almıştır. Kaldı ki Güne Bakış TV ana haber programıdır). Görüşme haberi ayrıca, radyoda ana haber bültenlerinden 23'te de verilmiştir. Ancak haberin verilmiş saatleri hükümeti memnun etmemiş olacak ki, TRT Haber Merkezi aynı haberi hükümetin uyarısıyla, bir gün sonra 13 radyo ve 20, TV bültenlerinde çok az değişikliklerle tekrar kullanmıştır.

Haber merkezi yöneticilerinin hükümetle organik bağları olduğu Yahya Demirel olayında iyice ortaya çıkmıştır. Yahya Demirel hakkında tutuklama kararı verildiğinde ve aranmasına başlandığında, TRT bu konuyu görmezlikten gelmiştir. Oysa, Yahya Demirel'in Ereğli'de ortaya çıkıp teslim olmasından yaklaşık on saat önce TRT Ekibi (iki kameraman, bir muhabir) içlerine doğmuşçasına hareket etmiş ve zamanında Ereğli'de hazır bulunmuştur. Yahya Demirel'in İzmir'de, Edirne'de olduğu yolundaki haberler, basında yer alırken ne zaman ortaya çıkacağı da kesin olarak bilinmezken, TRT'nin bu davranışını "telepatiyle" yada "uzak görüşlülükle" açıklama olanağı olmasa gerektir. Yeğen Demirel'in hapisneden kefaletle çıkışında da TRT bu olayı, mutlu aile fotoğraflarını yayınlayarak kutladı. Bu kutlamaya, Yahya Demirel'in avukatı da ekrandan ve mikrofonlardan yayınlanan demeciyle katıldı. Üstelik mahkeme devam ederken...

Karataş'ın habercileri, Yahya Demirel'i "beraat" ettirirken,

Orgeneral Alpkaya'yı, olayla ilgili ilk haberde (18 Şubat saat 17 bülteni) peşinen "mahkum" etmiştir. Haberde tek ek-sik yön, Alpkaya'ya kaç yıl ceza verileceği olmuştur.

Bu yönde bir başka ilginç örnek de, 23 Mayıs'taki İzmir Belediye Başkanı Alyanak'la ilgili olaydır. TRT bu haberi, tüm ajansların, Alyanak'ın zorla konuşturulmadığı, arabasının taşlandığı haberini geçmesine karşın, Başbakan'ı koruyucu kanatları altına alarak vermiştir, işin daha da ilginç yönü şudur: TRT İzmir Haber Bürosu'nun olayla ilgili olarak gönderdiği iki kutu filminden, nöbetçi haber müdürlüğüne yalnızca birisi ulaşmış ve nöbetçi haber müdürü de nedense bu duruma hiç şaşmamıştır. Kaybolan pakette Alyanak'ın arabasının taşlanması gibi görüntülerin yer aldığını tahmin etmek zor olmasa gerektir.

TRT, Türkiye'deki olayları dilettiği gibi biçimlendirmekten başka, dış dünyadaki gelişmeleri de yerli iktidarın ölçülerine göre yönlendirme çabasındadır. Türkiye'de iktidar, her gün komünizm tehlikesinden söz ederken, elbette TRT'nin yabancı bir ülkede komünist partinin güçlendiği yolunda bir haberi halka duyurması beklenmez. Faşist TRT Yönetimi, aynı şekilde, başka ülkedeki faşist bir uygulamanın ortaya çıkarılması yada eleştirilmesi gibi haberlere de yer vermeyecektir kuşkusuz.

Özellikle dış haberler açısından TRT yöneticilerinin tutumu, yalnızca Türkiye'deki değil, dünyadaki tüm sağcı hükümetlerin gönüllü yardımcısı oldukları izlenimini verecek biçimdedir, örneğin, Portekiz'de 50 yıllık faşist yönetimden sonraki gelişmeler, son iki yılın en önemli olayları olarak tüm Avrupa'yı yakından ilgilendirmektedir.

Bu ülkede elli yıldır iki kez kabul edilen Anayasa'nın nitelikleri bütün ajanslarda, "Emefçü sınıfın iktidara demokratik yoldan gelmesi için elverişli koşulların sağlanmasını ve her türlü emperyalizm, sömürgecilik ve saldırganlığa son

verilmesini öngören Sosyalist nitelikte bir Anayasa" olarak verilirken, TRT haber bültenlerinde bu nitelikler yalnızca Portekiz'de yeni Anayasa'nın kabul edildiği ve bu Anayasa'nın "demokrasinin savunulmasına hizmet edeceği, halkın yaşama düzeyinin yükseltilmesi için gerekli koşulları yaratacağı" biçiminde verilmiştir. Üstelik bu Anayasa'ya oylamaya katılan altı siyasal partiden yalnızca sağ eğilimli Merkez Scsyal Demokrat Parti'nin karşı çıktığı da kasıtlı olarak duyurulmamıştır.

Dış olaylar Türkiye'deki iktidarın dilediğince bir gelişme göstermediği zamanlarda, haberlerin nasıl çarpıtıldığına başka örnekler de vermek mümkündür, örneğin, Nisan ayında İsrail işgali altındaki Arap topraklarından Şeria Nehrinin batısında yapılan belediye seçimlerinde, Filistin Kurtuluş Örgütü yanlısı ve Komünist Adayların büyük başarı kazandıklarını duyuran haber, Türk Halkına yalnızca "Filistin Kurtuluş Teşkilatı taraftarı adayların kazandığı" şeklinde yansıtılmıştır. Son bir yılın en güncel dış olayı olan Lübnan konusu ise, TRT Haber Merkezi yöneticilerini gülünç durumlara düşürmüştür. Basında sık sık yer alan ve eleştirilen bu aşırı çarpıtmalar, Türk Halkını, müslümanların solcu yada solcuların müslüman olabileceği gibi bir kanı edinmek felaketinden korumayı amaçlamaktadır.

YURT DIŞI YAYINLAR UYGULAMASI

İç yayınlardaki uygulama, özellikle kamuoyunun dikkatinden uzak bulunduğu için TRT Yurt Dışı Yayınlarında daha değişik bir görünümde sürdürülüyor.

Bu uygulamanın temelinde şu düşünceler yatıyor.

- Doğrudan Karataş tarafından "sakat" ve "çarpık" olarak nitelenen mevcut dışişleri politikasıyla kavga, ve
- Yurt dışı işçiliğine akmış insanların belirli bir düşünceye, yani cepheci düşünceye kanalize edilmesi.

Burada hemen belirtelim, dış

yayımlar, Türkçe ve yabancı dillerde olmak üzere iki kümede yapılıyor. Türkiye'nin Sesi adı altında yapılan bu yayınları belirleyen yasal kaynaklarsa Anayasa, TRT Yasası, TRT Kuruluş ve görev yönetmeliği, TRT Yayın İlkeleri, TRT Genel Yayın Planı ve Yurtdışı Yayınlar Programıdır. Ayrıca, Şaban Karataş'm da onaylayıp yürürlüğe koyduğu, TRT Yönetim Kurulu'nca hazırlanan ve yukarıda anılan kaynaklardaki yayına ilişkin ilkeleri yorumlayan "Atatürk İlkeleri, Programlar ve Müzik Konularında Uyulması Gereken Esaslar ve Alınacak Tedbirler" adlı broşür de sözkonusu yayınları belirlemektedir. Yani iç yayınları bağlayan tüm kaynaklar, dış yayınları da bağlamaktadır.

Ancak yabancı dil yayınları, dışişleri politikası doğrultusunda güdümlüdür. Türkçe yayınlardaysa, gerektiğinde Dışişleri Bakanlığıyla danışmalı ve eşgüdümlü olarak "belirli dış politika konularında tavır alınır. Bu özel durumların dışında genel yayın ilkelerine uymak esastır. Mevcut yayın programında da, dış yayınlar haberlerinde temel kaynağın iç haberler olduğu, siyasal parti haberlerinde kesinlikle iç haberlere uyulacağı ve görev gereği özellikle işçi sorunları, gerektiğince de dış politika konularında özel istihbarata dayalı haberlere yer verileceği belirleniyor.

Bu gerçekleri görmezlikten gelen Karataş Yönetimi, tüm yukarıdaki yasa ve kuralları bir yana iterek, 6.5.1976 tarihli şu duyuruyu yayınlamıştır:

"Türkiye'nin Sesi Radyosu'nun belirlenen yayın amaçlarına ters düştüğü için, Türkiye'ye güven ve inancı sarsıcı, karamsarlık, umutsuzluk yaratıcı, yıldırıcı, bezdirici, edebe ve milli ahlaka aykırı, Türk Ulusunu ve ülkesini bölücü, küçültücü ve Türk Devletini zaaf içinde gösteren Türk dış politikasına ters düşen (Atatürk ilkelerine ters düşen) iddia ve olaylara, kim tarafından söylenmiş yada yaratılmış olursa olsun, haberlerde yer verilmeyecektir.

Yukarıdaki esaslara siyasi parti haberlerinde de uyulacak ve siyasi parti yetkililerinin ülke sorunlarına ilişkin olarak partisinin görüşünü ve somut konudaki politikasını açıklayıcı nitelikteki beyanlarına yayın amaçları gözönünde tutularak yer verilecek, bunun dışında bir diğer siyasi partiyi itham, tezyif ve tahkir eden, Anayasa gereği siyasi partilerin demokrasinin vazgeçilmez unsurları oldukları iddiasını görmezlikten gelen iddia ve suçlamalara haberlerde yer verilmeyecektir."

BAZI GERÇEKLER ve BUGÜNKÜ UYGULAMA

1. Anayasamız, siyasal partileri, ister iktidarcı'ya ister muhalefette olsunlar, demokratik siyasal yaşamın vazgeçilmez unsurları olarak kabul ediyor (madde 56). Ne Anayasamız, ne de TRT Yasası, iktidar ve muhalefet partileri arasında bir ayırım gözetiyor. Durum böyleyken ve TRT Yasası, yayınlarda karşıt görüşlere yer vermeyi öngörürken bugün Türkiye Radyo ve Televizyonlarında hiçbir sosyalist partiye yer verilmez. Her çizgideki "sağ" parti ve düşünceye yer verilirken, sol'da yer verilen başlıca partiler Türkiye'nin en büyük partisi olan Cumhuriyet Halk Partisi ve kısmen de Türkiye Birlik Partisi'dir.

2. Bu doğrultuda sürdürülen uygulamanın nesneliliği bugün alabildiğine tartışma konusudur.

3. MC'nin bugün dış yayınlar üzerinde oynadığı oyun, bununla kıyaslanamayacak kadar korkunçtur.

Bu alandaki mevcut uygulama, başta Anayasa olmak üzere yayın ilkelerini belirleyen tüm kaynak ve esaslara aykırıdır.

Yukarıdaki duyuruda da görüldüğü gibi, tüm yayın ilkeleri tepilmiş, Yönetim Kurulunun yayın ilkelerine ilişkin görüşünün 10'uncu maddesine sarılınmıştır. Söz gelimi aynı ilkelere 3'üncü maddesini oluşturan "Her alandaki gelişmeleri ve bunların yanında acı da olsa yurt gerçeklerini objektif

ve bilimsel olarak yansıtma" ilkesi görmezlikten gelinmiştir.

Söz konusu duyurunun omurgasını oluşturan şu duyurunun objektif açıdan izahı yapılabilir mi?

"Türkiye'ye güven ve inancı sarsıcı, karamsarlık, umutsuzluk, yaratıcı, yıldırıcı, bezdirici... iddia ve olaylara yer verilmeyecektir.

Türkiye'ye güven ve inancı sarsmanın, karamsarlık, umutsuzluk yaratmanın, yıldırmanın, bezdirmenin... ölçüsü nedir?

Aslında, yurdun ve ulusun çalışma ve ilerleme gücüne inancı yok edici köklü bir pesimizme karşı konulmuş olan bu ilke, MC Hükümetince alabildiğine engelleyici bir tavıra kalkan yapılmaktadır. Bu apaçık bir çarpıtma ve uyutma yöntemidir.

Karataş'ın bu ilkeye sığınarak yaptığı ilk uygulama, siyasal parti haberlerini bütünüyle kaldırtması, Milliyetçi Cephe iktidarının icraatını eleştiren öteki haberlere de hiç yer vermemesi olmuştur. Kamuoyunun gözünden irak cereyan eden bu garip ve rastlanmadık uygulama siyasal partileri adeta yok saymak anlamını taşımaktadır. Kurum içi eleştiri ve uzun süren karşı koymalardan sonra bu uygulamadan vazgeçilmiş, yerine, aslında aynı sonucu doğuracak anlaşılmaz ve garip bir ölçü konmuştur. Duyuruda belirlenen bu ölçü, tek sözcükle "kişiye özel"dir. Bunun içindir ki, siyasal haberler ve mevcut düzenle, MC iktidarını eleştiren tüm haberler, bu akıl almaz kuralı koyanın denetiminden geçmektedir. Ve doğal olarak mevcut düzeni ve iktidarı herhangi bir yanıyla eleştiren haberler "karamsarlık yaratacağı" gerekçesiyle yayınlanmamaktadır.

Bu arada öğrenci olaylarının tamamı, adi vak'alar haline geldikleri hem de karamsarlık yaratacakları gibi çelişik bir gerekçeyle verilmemektedir.

Dershanelerde, sokak ortalarında hergün bir öğrenci öldürülür ve bu karamsarlık yaratmazken, haberin verilmesi karamsarlık yaratmaktadır! Kaldı ki, bu haberler yabancı ajans ve

rad-yolarca tüm dünyaya duyurulmaktadır.

(Öğrenci ölümleri, Karataş yönetimi tarafından haber sayılmazken, adi bir zabıta vak'ası olarak nitelendirilecek magazin türü bir haber olan liseli genç kız Handan Otak cinayeti TRT'nin Türkiye'yi dünyaya tanıtmakla yükümlü Türkiye'nin Sesi radyosundan verilebilmektedir.)

Bu yönetimde hangi tür haberlerin karamsarlık ölçüsüne gireceği şu örneklerde açıkça görülmektedir:

Bu ölçüyle yasaklanan siyasal parti haberlerinden rastgele seçtiğimiz birkaçının yalnızca flaşlarını vermekle yetiniyoruz.

"Cumhuriyet Halk Partisi Millet Meclisi Grubu Başkanvekilleri Hayrettin Uysal ve Ali Nejat Ölçen, Hükümetin, Ekonomik ve siyasal alanda ülkeyi her geçen gün karanlığa sürüklediğini öne sürdü."

"Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Bülent Ecevit, Gecekondu bölgelerindeki yurtdaşlarımızın sorunları Türkiye'nin temel sorunlarını içermektedir dedi."

"Demokratik Parti Genel Başkanı Ferruh Bozbeyli, Hükümet ortaklarından birinin 'biz tek başımıza iktidar olsak, anarşiyi önleriz' diyerek ortaklarının zaa'f ve aczini ortaya koyduğunu öne sürdü."

"Demokratik Parti Genel Başkan Yardımcısı Vedat Önsal, Hükümetin, Türk ekonomisinin içinde bulunduğu duruma ilişkin gerçekleri açıklamasını istedi."

"Türkiye Birlik Partisi Genel Sekreteri, Celil Gürkan, İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'ün anarşistleri yakalayan güvenlik mensuplarına maddi ödül verileceği yolundaki demecini eleştirdi."

"Türkiye Birlik Partisi Genel Sekreteri Celil Gürkan, israfı durdurmadan kalkınmaya çalışmanın tehlikeli bir hayalcilik olduğunu söyledi."

"Demokratik Parti Genel Başkanı Ferruh Bozbeyli, Türkiye'de

ekonomik iktidarın, sayısı 150'yi geçmeyen ailenin elinde olduğunu öne sürdü."

"Cumhuriyet Halk Partisi Genel Sekreteri Orhan Eyyüpoğlu, Türk ekonomisi yokluklar ve darlıklar dönemine sürüklenmektedir dedi."

"Cumhuriyet Halk Partisi Merkez Yönetim Kurulu kendilerinin dışında bulunan ve karşı oldukları gruplar tarafından söylenen sloganlardan partinin sorumlu tutulamayacağını bildirdi."

"Milli Selamet Partisi Millet Meclisi Grubu, Kamu hizmetlerinin yürütülmesi için Doğu Anadolu ve öteki geri kalmış bölgelerde mecburi hizmet uygulamasını öngören kanun teklifini hafta içinde meclis başkanlığına vereceğini açıkladı."

Biraz da siyasal parti dışındaki haberlere değinelim:

"Türkiye Barolar Birliği Başkanı Faruk Erem, Avukatların bazı yasal imkansızlıklar yüzünden görevlerini tam anlamıyla yerine getiremediklerini söyledi."

"Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Orhan Akbulut, kimyevi gübrenin bugünkü hükümet eliyle bilinçli olarak karaborsaya düşürüldüğünü öne sürdü."

Bu elemenin boyutları o kadar genişletilmiştir ki, eleştiri yapan bir kamu görevlisi bile olsa sonuç aynıdır... Bu arada, hükümete mensup parti temsilcilerinin görünüşte hükümet adına yaptıkları parti propagandalarının verildiğini ayrıca belirtmeye gerek yoktur...

tç haberler bülteniyle dış haberler bültenleri arasında yapılacak bir karşılaştırma, bu sinsiyi oyunu göstermeye yetecektir. İşin ilginç yanı yurt dışındaki işçiler de, bu "MC güdümlü" yayınların farkına vararak protesto etmeye başladılar bile. Böyle gittiği takdirde bu eleştirilerin yoğunlaşması ve sertleşmesi kaçınılmazdır. Daha önceki dönemlerde, bu dönemlerde karamsar olarak nitelenen haberlerden yakınıldığı görülmemiştir.

Karataş yönetimi, haber-programlarda bunun daha da korkunç ve çarpık örneklerini sergiliyor.

Doğrudan haber yayınlarını sürdüren muhabirlerce yapılan ve yapılması gereken haber-programlar, muhabirlerden alınarak Adalet Gazetesi yazarlarından Muzaffer Yılmaz adında birine verilmiştir. Amaç açıktır: MC düşüncesi doğrultusunda programlar hazırlamak ve ilgiliye gelir sağlamak.

Tüm karşı koymalar ve eleştiriler sonuç vermemiş, muhabirler ve Haber Şubesi Müdürüne karşın programlar adı geçene verilmiştir. Haber Şubesi Müdürü sorumluluğu üstlenmemek için sözkonusu programları imzalamamıştır.

Teknik ve içerik bakımından amaca uymayan "Hükümet açıklaması, Adalet Gazetesi fıkrası" görünümündedir, bu sözde programlar.

• Tüm yukarıdakilerden sonra MC yönetiminin amacı şöyle özetlenebilir:

1. Yurtdışında çalışan Türk işçilerinin cephe düşüncesi doğrultusunda yönlendirilmesi, (Milliyetçi Hareket Partisinin yurt dışındaki girişimleri gözönüne alınınca bunun önemi daha iyi anlaşılır).

2. Muhalefetin sesinin kesilerek kamuoyunun tek yanlı oluşturulması.

3. Dışişlerine ters düşme pahasına bazı komşu ülkelere karşı şövenist bir tavır alma ve yayın yapma... (Karataş, Dışişleriyle kavgası olduğunu ve kadrosunu oluşturacağını, görevden aldığı eski Daire Başkanı Esin Çelikhan'a açıkça söylemiştir. Çelikhan'ın mevcut ölümler içinde objektif davranması yeni yönetiminin işine gelmemiştir).

ATAMALAR ve SINAVLAR

Yukarıdan beri sıralayageldiğimiz kanunsuzluklar, usulsüzlükler, yanlış, yandaş ve amaçlı uygulamalar, baskılar, kısımlar Karataş ve ekibini hâlâ özledikleri doygunluğa erişti rememiş görünüyor. Halkın TRT'sinin bugünkü işgalcileri şimdi de yeni bir tertip peşinde ler. Usulsüz olarak açtıkları sınavlarla, Kurumu personel yönünden de daha çok MC'leştir-

mek, öteki bazı devlet kuruluşlarında olduğu gibi bir komando yuvası haline getirmek istemektedirler.

Bugüne kadar devlet memurluğu yapmamış kişiler müdürlük görevlerine atanabilmekte, Devlet Memuriyet Sınavına girmemiş kişiler, herhangi bir kuruluşa (kısa) bir süre alınarak naklen TRT'ye geçirilmekte ve önemli görevlere atanmaktadır. Yani, naklen tayin görünümü verilmektedir bu tür atamalara. Özellikle Milli Eğitim Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü gibi komando karargahı sayılan kuruluşlardan adam alınması dikkat çekicidir.

Karataş döneminde alınan kişilerin kaçısı hakkında güvenlik soruşturması yapıldığı mutlaka soruşturmalıdır. Özellikle kesin olarak güvenlik soruşturması gerektiren görevlere getirilenler hakkında, "güvenlik soruşturması" yapıp yapılmadığı ilgili mercilerce ortaya çıkarılmalıdır.

Yapılacak bir araştırma sonucunda, görülecektir ki, Karataş Yönetimi istediği kişilerde güvenlik soruşturması koşulu aramamakta, istemediği kişilerde ise bu koşulu kesinlikle aramaktadır.

Geçenlerde, yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı bir sınav yapıldı TRT için... Bu sınavdaki usulsüzlükler ve oynanan oyundan birkaç örnek vermek istiyorum.

TRT'nin "tarafsız olması gereken" sınavlarına, taşlı, sopalı, zincirli komandolar sahip çıkmış ve sınavın güvenliğini, "devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı komandolar" sağlamaya kalkışmıştır. "Çırpınardı Karadeniz" şarkısının, çarpıtılmış biçimiyle fon müziği olarak kullanıldığını da ayrıca belirtelim.

Sınava kayıt için erkek adaylarda aranan, askerlikle ilgili olmama yada erteleme belgesi şartı, önceden belirlenen ve yandaşlarca bilinen birkaç saatlik süre için teleks emirleriyle kaldırılmış, sonra yeniden konmuştur.

Sınav soruları içinde 12 şifre

soru, adayların parolası olarak saptanmıştır. 1917 yılına ilişkin soru herkeşçe bilinir hale gelmiştir artık.

Sınav sonucu Kurum'a alınacak kişilerin listesinin şimdiden belli olduğu da bilinen bir gerçek...

Ve... ve bütün bunların sonucu, işgalcilerin, TRT'ye kendi adamlarını doldurarak, istemedikleri kişileri tasfiye etmek olanağına kavuşmaları olacaktır.

Kıyım hareketinin bu sınav sonucu başlayacağı sanılmasın!..

Aslında, şu anda Kurum'da kıyılanların sayısı bir hayli kabarmış ve bu kıyımlarla TRT'yi ele geçirmek, yayını MC'ye yönlendirmek işlemi tamamlanmak üzeredir. Ancak anlaşılıyor ki Karataş Yönetimi, Kurum'daki son kadroyu da faşistleştirinceye kadar "kıyıma devam" ilkesiyle hareket edecek, durmayacaktır.

SONUÇ

Son olarak kısaca şunu söyleyeceğiz.

MC'nin TRT'deki "elegeçirme" ve "tek yanlı yönlendirme" hareketi, genel politikasının bir uzantısıdır, önemini kavradıkları için bu Kurum'da yoğun bir faaliyet içindedirler. Yasaları çiğneyerek elde tuttukları bu Kurum'u, kullanabildikleri oranda kullanma hesabı içindedirler.

Yalnız Karataş döneminde 400 dolayında kişinin yukarıda belirtilen yollarla Kurum'a alınması, ayakbağı saydıkları kişileri tasfiye etmeleri ve son açılan sınavlar, "elegeçirme"; yukarıda yansıtılmaya çalışılan güdümlü iç ve dış yayınlar da "yönlendirme" hareketlerinin açık kanıtıdır.

Yayın ve personel uygulamalarıyla, yasal kararları tanıtmakla, Anayasa'ya, TRT Yasasına, Ceza Yasalarına, tđare Hukuku İlkelerine ve göreve ilişkin tüm düzenleyici kurallara aykırı davranışlarıyla işgalci Karataş Yönetimi, Atatürk devrimlerine, hukuka, ulusal bütünlüğe, toplum çıkarlarına, çağdaş düşünceye aykırılığın simgesidir.

«TRT'İN

İŞGALCİLERİ,

DANIŞMA KURULU

TOPLANTISINA

BİR

<KARŞI-FORUM>

NİTELİĞİ

GETİRDİ»

TRT Beşinci Danışma Kurulu 21-22 Haziran 1976 günlerinde toplandı. TRT'de çalışanların temsilcisi A kuruluş, Yeni Habertiş Sendikası, TMMOB, TÜM-DER ve TÜTED bir basın toplantısı düzenleyerek TRT Beşinci Danışma Kurulu'na ilişkin görüşlerini açıkladılar. Bu basın toplantısının açıklanan görüşlerin bir özetini aşağıda bulacaksınız.

"TRT'nin işgalcileri, Kurum içinde ve dışında gittikçe yoğunlaşan tepkilerden sonra, yönetimlerine ve yayın uygulamalarına meşruluk kazandırmak amacıyla Olağan Danışma Kurulu toplantısını Olağandışı bir döneme aldılar ve bu toplantıya TRT çalışanlarının düzenlediği foruma bir "Karşı-Forum" niteliği getirdiler.

21 Haziran'da başlayan ve iki gün süren Danışma Kurulu, baştan başa usulsüzlükler ve tutarsızlıklarla doluydu. Beşinci Danışma Kurulu'ndaki en büyük usulsüzlük, Kurul'un yasadışı Genel Müdür Şaban Karataş

tarafından toplantıya çağırılması ve Başkanlığını da aynı kişinin yapmasıydı. Nitekim daha toplantının başında bu noktaya itiraz edilmiş ve Karataş'ın buna karşı tepkisi de tam kendisine yakışacak biçimde olmuş; yasadışı ve yetkisiz olduğunun kendisine hatırlatılmasına son derece sinirlenerek kurtuluşu bu konuda söz hakkı tanımamakta bulmuştur.

Yüksek Yargı Organlarının kararlarına rağmen TRT'nin Genel Müdürü olduğunu iddia eden Şaban Karataş, bu kadarla yetinmeyip TRT'nin "Sahibi" olduğuna inanmaya başlamıştır. Şaban Karataş, bu yılki Danışma Kurulu toplantısında, TRT'nin Kurula katılma yöntemini de değiştirmiş, siyasal destekçilerinin "Devlet benim" görüşüne paralel olarak ve bir çiftlik ağası tavrıyla, TRT adına söylenecek her şeyi kendisi söylemiştir. Bu davranışıyla Şaban Karataş, tüm TRT çalışanlarını kendi çarpık düşüncelerinin tekeline almak çabasına girmiştir.

Toplantıda, İçişleri Bakanlığı temsilcisi Bakanlığıyla ilgili haberlerin, örneğin öğrenci olaylarının, kaçakçılık olaylarının TRT'de verilmiş biçiminden çok memnun olacak ki, bu konulara hiç değinmemiş, hedefini şaşırarak Danışma Kurulu'nda TRT yerine Türk Dil Kurumu'nu eleştirmiştir. Şaban Karataş, Başkan olarak durumu açıklığa kavuşturmadığından, aynı hataya Milli Eğitim Bakanlığı temsilcisi de düşmüş ve o da kıyasıya Türk Dil Kurumu'nu eleştirmiştir. Hedef şaşırınlar bu iki temsilciyle kalmamış, Ziraat Odaları Birliği ve Türk-İş adına konuşanlar da dil konusuna değinmekten kendilerini alamamışlardır. TRT Beşinci Danışma Kurulu'nda bu toz-duman içinde roller öylesine karışmıştır ki, bu eleştirilere de Şaban Karataş yerine, Türk Dil Kurumu temsilcisi Cahit Külebi uzun uzun cevap vermek zorunda kalmıştır.

Danışma Kurulu'nda en ilginç konuşmayı, sözde işçi sınıfı adına, Türk-İş temsilcisi Kaya Özdemiroğlu yapmıştır. Karataş'ın gönüllü MHP temsilciliğini yeterli görmeyen Özdemiroğlu, daha da büyük bir çaba göstermiş ve yayınları, özellikle TRT'nin Dışişleri Bakanlığı ile arasının açılmasına, komşu ülkeler-

den protestolar almasına yol açan dış Türklerle ilgili yayınları alabildiğine övmüştür.

TRT'nin işçi sınıfıyla ilgili hiçbir programının olmayışını eleştirmek, Türkiye İşçi Sınıfı'nın TRT'den neler istediğini dile getirmek, Kurumda işçi statüsünde çalışanların sorunlarına değinmek dururken, sorunu TRT personelinin bir kap sıcak yemeğine indirgeyen Türk-İş temsilcisinin Danışma Kurulu'nda İşçi Sınıfını hangi düzeyde ve ne ölçüde temsil ettiği gerçekten merak konusudur.

Karataş'ın Danışma Kurulu'nda üzerinde önemle durulması gereken ilginç bir tutumu da, kendisine ve TRT'ye yöneltilen eleştirileri önemsememesi, buna karşılık kendini kollayan ve TRT'nin bugünkü yasadışı yayın uygulamasını onaylayan görüşleri benimsemesiydi. Karataş, bu tutumunu Kurulun kapanış konuşmasında "Hizmette tercih hakkımızdır" diyerek özetlemiştir. Tercihinin ne olduğunu söylemekten şimdiye dek hiç çekinmeyen Karataş, bu sözleriyle, Danışma Kurulu'ndaki önerilerden yalnızca kendisini destekleyenleri dikkate alacağını da duyurmuştur. Bundan da anlaşılıyor ki, Karataş'ı ve mevcut yayın uygulamasını yasal açıdan eleştiren CHP, Halkevleri ve Türk Dil Kurumu temsilcilerinin görüşleri havada kalacak ve uygulama alanı bulamayacaktır. Şaban Karataş, tercihinin boyutlarını öylesine genişletmiştir ki, Türkiye'deki tüm uygar, ilerici ve toplumcu yazarları "Vatan Haini" olarak ilan etmekten çekinmemiştir. Ancak alanlarda kitap yakan Nazilere yakışacak böylesi bir nitelendirme, Karataş'ın ve yandaşlarının karanlık kafalarının korkunçluğunu tüm çıplaklığıyla ortaya çıkarmaktadır.

SONUÇ

Tüm bunlardan sonra belirtelim ki, Karataş Yönetimine meşruluk kazandırmak amacıyla olağandışı bir dönemde ve olağandışı koşullar altında yapılan TRT Beşinci Danışma Kurulu toplantısı da, Karataş Yönetimi'nin gayri meşruluğunu ve işgalciliğini gizleyemeyecek ve Karataş'la yandaşlarını sorumluluktan kurtaramayacaktır. TRT, yasal yönetimine kavuşuncaya kadar da mücadelemiz sürecektir."

Elektrik Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu

Aybars Urgan Başkan
Abdülkadir Kahraman Başkan Yrd.
Bekir Özgirgin Yazman Üye
Mahmut Kurtulmaz sayman üye
Teoman Alptürk üye
Doğan Anakök üye
Oğuz Kırımkan üye

İstanbul Şubesi
Yönetim Kurulu

Yüksel Birdal Başkan
Alaattin Anahtarıcı Başkan Yrd.
YaVUZ Çizmeci Yazman Üye
Berkay Günay sayman üye
Gönül Taylan üye
Hüseyin Yeşil üye
Hanna Can üye

İzmir Şubesi
Yönetim Kurulu

Ergun Elgin Başkan
Yüksel Levendoğlu Başkan Yrd.
İrfan Arabacı Yazman Üye
Muammer Göksel sayman üye
Ömer Güner üye
Muammer Argün üye
Ajlan Kural üye

Elektrik Mühendisleri Odası

İhlamur Sokak 10/1
Yenişehir - Ankara
Tel. 25 32 72 - 25 32 73

İstanbul Şubesi

Cumhuriyet Caddesi 283
Engin Han Kat.2
Harbiye - İstanbul
Tel. 48 50 52 - 48 50 53

İzmir Şubesi

Talat Paşa Bulvarı 17/1
Al sancak - İzmir
Tel. 14 89 73

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI TEMSİLCİLİKLERİ

Adana Yaşar Okşaçoğlu
TEK Köy Elektrifikasyonu
7.Bölge Müdürlüğü

Antalya Durmuş Arı
Hv.Meyd. İnş. Bölge Müdürlüğü

Aydın Can İnalöz
TEK Batı Anadolu Şube Md.
3. Bölge Başmühendisliği

Balıkesir Şahin Şen
SEKA Müessese Müdürlüğü PK.201

Bitlis Hasan Dalkıran
Can Kitabevi

Burdur İrfan Bilgin
Uzun Çarşı No.46

Bursa Ahmet Akküçük
Veziroğlu Cad. Kent İşhanı Kat.5
Tahtakale

Çorlu Yasin Zirek
Cumhuriyet Meydanı
Bilgin Pasajı 13

Çorum Y.İzzettin Hürer
Çimento Pab., Santral Şefi

Denizli Abdullah Şavklı
İller Bankası Başmühendisliği

Diyarbakır Burhan Blçioğlu
Kunt İsmailpaşa, 3.Sokak
Yenişehir

Elazığ Kenan Elmasulu
Yapı İşleri 10.Bölge Müdürlüğü

Eskişehir İsmet Erorta
Yunus Emre Cad., No.67

Gaziantep Ali Ercan
Hürriyet Cad.,
Kamil Afat İşhanı Kat.3

İsparta Ahmet Emir
TEK 5. Bölge Müdürlüğü

İçel Ali Öztürk
Elektrik İşletmesi Müdürü

Karabük Ömer Çolakoğlu
Hürriyet Cad.
Özmen İşhanı No.247

Kastamonu Fehmi Tuncel
Belediye Cad. No.46/A

Kayseri Yetkin Önem
TEK İş. ve Bkm. Başmüh. PK.9

Kocaeli Sait BÜÜÜİ
Belediye Elektrik İşletmesi

Konya Birol Adalığ
TEK Köy Elektrifikasyonu
15. Bölge Müdürlüğü

Kütahya Rüstü Kaytancı
Yapı İşleri 4. Bölge Müdürlüğü

Malatya, Hasan Baran
Mazıcı İşhanı Kat.2 No.204

Muğla Şakir Ülkü
İller Bankası Başmühendisi

Nevşehir Şahin Yurtbeğendi
Şehir Palas Oteli

Niğde Mustafa Karadal
Aşağı Kayabaşı Mah.,
Kuyulu çıkmaz No.5

Rize Halil Sağol
TEK Köy Elektrifikasyonu
13. Bölge Müdürlüğü

Sakarya, Faruk Aoloğlu
TEK 4. Bölge Başmühendisliği

Samsun A.Sefa İtkür
TEK Köy Elektrifikasyonu
13. Bölge Müdürlüğü

Sinop Muzaffer Sarılar
Boeing Serv. Inc. Radar

Sivas İsmail Nalçacıoğlu
THK 9. Bölge Baş Mühendisi

Tekirdağ Aydın Gönültaş
TEK Köy Elektrifikasyonu
12. Bölge Md. Millet Cad.324/2

Trabzon Kemal Kazmaz
İller Bankası 9. Bölge Md.lüğü

Urfa Mahmut Tellalbaş
Belediye ESO İşletmesi

Zonguldak İbrahim Tatbul
EKİ Yüksek Gerilim
Başmühendisliği